

dramolett

Békevadászat

Szereplők:
II. Vilmos német császár
II. Miklós orosz cár
Adjutáns

Történi 1914. június 28-án este.

ADJUTÁNS ■ Felséges császár, Moszkva van a vonalban! Adhatom Miklós cárt?

VILMOS ■ Igen. – Votre Majesté, a cár?

MIKLÓS ■ Votre Majesté, a császár?

VILMOS ■ Kedves cári rokon!

MIKLÓS ■ Drága császári rokon!

VILMOS ■ Hogy van a felséges cárné, az én kedvenc kuzinom?

MIKLÓS ■ Jól van a cárné, köszönöm kérdését, szeretve és tisztelve üdvözlöm felségedet! Minden héten emlegeti, hogy ha felséged nem unszol engem, talán meg sem merem kérni a kezét!

VILMOS ■ Április nyolcadika volt, igen, húsz évvel ezelőtt... Nem kellett felségedet rábeszélni, én csak a virágcsokrot nyomtam felséged kezébe...

MIKLÓS ■ Életem legboldogabb esztendeje volt az 1894-es!

VILMOS ■ Milyen szép lenne, ha cári felségedet ismét Németországban üdvözölhetném!

MIKLÓS ■ Novemberben lesz négy éve, hogy utoljára Felségednél vadásztam.

VILMOS ■ Kissé hűvös volt már akkor.

MIKLÓS ■ Térdig ért a sár. De én szeretem a sarat. Mennyi vadat elejtettünk! Vagy negyven szarvast, több mint hatvan őzet... Csodálatos volt, felség!

VILMOS ■ Remélem, idén ismét Berlinben üdvözölhetem felségedet.

MIKLÓS ■ Boldog lennék. Szeptember közepéig biztosan befejeződik a háború.

VILMOS ■ Felséged úgy van értesülve, hogy hamarosan kitör a háború?

MIKLÓS ■ Nemigen történhet más, ugyanis Szarajevóban ma lelőtték az osztrák trónörökös, Ferenc Ferdinándot.

VILMOS ■ Engem erről még nem értesítettek.

MIKLÓS ■ Engem is csak öt perce. VILMOS ■ Őfelsége Ferenc József császár és király már tudja?

MIKLÓS ■ Hamarosan tudni fogja. Nem érzelmes ember, de erre ultimátumot fog intézni Szerbiához, amit Szerbia, háta mögött az én támogatással, nem fogad el, erre az osztrák-magyar sereg megindul... VILMOS ■ Én Ferenc József mellé állok.

MIKLÓS ■ Felséged csapatai megütköznek az én csapataimmal Kelet-Poroszországban. Hadszíntérnek javaslom a Visztula vidékét Varsó körül, arrafelé úgyis csak lengyelek laknak, értük nem kár. Tábornokaim közül Szamszonov már készen áll. VILMOS ■ Nálam Von Mackensen száll hadba. Alig várja az öreg fiú, hogy megmértesse magát.

MIKLÓS ■ Pár hét múlva, néhány kisebb győzelem után a keleti hadszíntéren békét kötünk felségeddel. Felséged amúgy is csak a francia hadszíntéren érdekelt igazán. Nem lesz kifogásom, ha felséged bevonul Párizsba. VILMOS ■ Ez kedves Öntől.

MIKLÓS ■ Szerbia, Románia és a Balkán az enyém marad. Lengyelország továbbra is fel lesz osztva.

VILMOS ■ Egyetértek.

MIKLÓS ■ Akkor nálunk a feszültség, a zűrzavar, annyi a tébolyult, a forradalmár, az istentelen, és annyi a sikerre éhes tábornok, hogy muszáj az energiáikat levezetnem.

VILMOS ■ Ezzel én is így vagyok. Halálra gyötörnek a tábornokaim, már nincs hova előléptetnem őket: Von Seecht, Hindenburg, Ludendorff, von Falkenhayn, von Moltke... Nem vagyok képes annyi hadgyakorlatot szervezni, hogy bizonyíthassanak... Jól jön egy kis háború, noha tartok tőle, hogy a tábornokaim túlságosan megerősödnek... Legyen szíves odahatni, hogy Bruszilov és a többi nagyszerű tábornoka vitézül hadakozzék ellenünk!

MIKLÓS ■ Megígérem. Ezek a tábornokok olyanok, mint a pincikutyák, hagyni kell néha, hadd ugránozzák ki magukat, ne érezzék állandóan a nyakörvet. Az ellenzéknek

is kell kínálni valamit, hadd fecsegenek a dumában... Hogy vannak Svájcban a Felséged által pénzelt orosz bolsevikok?

VILMOS ■ Köszönöm kérdését, rengeteget sakkoznak, egyéb dolguk nem lévén. Huszonheten vannak, hat frakcióban acsarkodnak egymásra.

MIKLÓS ■ Fel nem foghatom, mi annyira élvezetes a sakkban.

VILMOS ■ Mesélje el felséged, miként zajlott a merénylet! Hol is történt?

MIKLÓS ■ Szarajevó belvárosában.

VILMOS ■ Szarajevó? Az hol van?

MIKLÓS ■ Szerbiában. Vagy mégsem, az adjutánsom a fejét rázza... Horvátországban? Ott sem? Bocsnat... Boszniában, mondja az adjutánsom. Mindegy. Az első merénylő, valami Muhamed Mehmedbasics, nem mert löni, pedig előtte szentül fogadkozott.

VILMOS ■ Török név, igaz? Törökök volnának a merénylők? MIKLÓS ■ Eltörökösödött szláv, vagy elszlávodott török. A merénylők valamennyien délszláv nacionalisták, a Narodna Odbrana tagjai. Azt jelenti, hogy Nemzeti Védelem.

VILMOS ■ Hány délszláv nép létezik egyáltalán? MIKLÓS ■ Hány délszláv nép van? – Azt mondja az adjutánsom, hat vagy hét... Ezek mind egyesülni akarnak egy kis önálló délszláv királyságban. Nem teljes mértékben orosz érdek egy ilyen állam, de az osztrákok által pénzelt szlávokkal szemben egyelőre muszáj támogatnom őket. Szóval ez a Muhamed bevezet és nem lött. A második merénylő... Hogy is hívják? Kérem? Nedeljko? Szóval Nedeljko... bombát hajított a kocsira, de rosszul biztosította ki, tíz másodperccel később robbant fel, úgyhogy a következő kocsiban ülők sebesültek meg... Ez a Nedeljko a helyszínen ciánt nyelt és beugrott a folyóba, nem tudta, hogy csak 10 centi mély, csoda, hogy a nyakát nem törte... a cián szavatossága pedig lejárt, úgyhogy semmi baja se lett tőle... (nevet)

VILMOS ■ Ilyenek Felséged legmegbízhatóbb ügynökei?

MIKLÓS ■ Nem az én ügynökeim, én csak pénzelem őket. Olcsó népesség, inkább elvakultak, mintsem haszonlesők. Felhívom felséged figyelmét, hogy a merénylet elkövetéséről előbb értesültem, mint az egész világ. VILMOS ■ Le is fogom teremteni a titkosszolgálatomat. Szégyen! Kérem, folytassa!

MIKLÓS ■ A sebesülteket kórházba vitték, Ferenc Ferdinánd úgy döntött, Sophie hercegnével meglátogatja őket. Nemes gesztus, azonnal értesültünk róla. A sofőr, aki a mi emberünk, úgymond eltévesztette az utat, megállt, és elkezdett hátrafelé tolatni.

VILMOS ■ Van ennek valami hivatalos neve... MIKLÓS ■ Rückverc.

VILMOS ■ Úgy van!

MIKLÓS ■ A sofőr a folyóparton manőverezett, úgy mondják, többször is lefulladt a motorja, kiváló célpontot kínált. Egy következő merénylőnek kellett volna lőnie, mi is a neve? – Gavriilo Pincip. Köszönöm. – Célzott is, de kiderült, hogy reggel elfelejtette megtölteni a pisztolyát. Úgyhogy végül az egyik testőr lötte le a trónörökös és a feleségét fél méterről, a kocsiból. Ezt a Gavriilo nevű pasast fogták le mint merénylőt, az is ciánt nyelt, de izalmában kihányta, annak is lejáratott a szavatossága... Volt velük egy kormányzó a kocsiban... – Kérem? Azt mondja az adjutánsom, Potyorek a neve. Az sértetlen maradt.

VILMOS ■ Lejárt szavatossága cián!... (nevetgél) Igazán mulatságos! – Hogy van a trónörökös?

MIKLÓS ■ A vérzékenysége mint ha javult volna... Folyamatosan kezeli egy zseniális ember ráolvasással, kézzrátéttel, imával... VILMOS ■ Raszputyin a neve, igaz? MIKLÓS ■ Az értesülés pontos. A feleségem isteníti. Valóban nagy ember. Egyetlen baj van vele, ellenzi a háborút, attól tart, hogy a Romanovház végét hozná, és ezt hangoztatja is. VILMOS ■ Butaság.

MIKLÓS ■ Zseniális ember, de műveletlen és korlátolt. Nem érti a

SPIRÓ György
Kerengő
Szépirodalmi, 1974
Magvető, 2012

Shakespeare
szerepösszevonásai
Európa, 1997

Az Ikszek
Magvető, 1981,
2007

A Jégmadár
Ab Ovo, 2011

Mit ír az ember, ha
magyar
esszék
Ab Ovo 2003

Dramák I-V.
Scolar, 2008-2012

Fogság
Magvető, 2005,
2012

Fogság
széjlegyzetek
Magvető, 2006

Messiasok
Magvető, 2007

Feleségverseny
Magvető, 2009

Tavaszi tárlat
Magvető, 2011

Kémjelentés
Magvető, 2011

Magtár
Magvető, 2012

Álmodtam neked
Magvető, 2013